

www.kvantov-prehod.org

СЪБИТИЯТА ОТ ДАЛЕЧНИЯ ПЕТЪК

СТР. 2-3

Как се разкрива природата на парите

Силвио ГЕЗЕЛ
1916 г.

Ако се предположи, че надписите върху монетите дават някаква информация за природата на парите, трябва да се допусне, че информацията е оскъдна. Надписите са „10 марки“, „10 франка“ или „10 рубли“ и ако не успеем да изведем природата на парите от тия думи, периферна забележка „С Бог“ или „Свобода, равенство, братство“ трудно биха ни осветлили.

Ако сравним сегашната германска монета със стария пруски талер, забележителното е, че вече надписът не установява скъпия метал, съдържащ

се в монетата. Тъй като посочването на теглото често е удобно*, неговото отбелязване трябва да бъде международно. Защо отбелязването се пропуска? Може би защото посочването на теглото, както е изписано на пруския талер, предлага проблеми, които не биха могли да се решат чрез паричните теории, тогава преобладаващи теории, които все още са в сила и днес. Премахвайки посочването на теглото в новите монети, паричните власти поне избягват

опасността да бъдат въвлечени в противоречие.

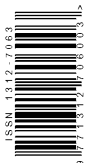
СТР. 6

22 АПРИЛ – ДЕНЯТ НА ЗЕМЯТА

Да покрим Майката-Земя с енергийното одеяло на чистите си помисли

И да влезем в живата РЕЗЕРВНА СИСТЕМА за резервиране

СТР. 4-5

618

В каталога на РП
нашият номер е

ПОКАНА

На 20 април (сряда) 2011 г., от 17.30 часа, в гр. Кюстендил, във Възрожденското училище, намиращо се на ул. „Търговска“ № 6, ще се проведе творческа среща с надслов:

„ЗА ОБРАЗОВАНИЕТО И ЗА ИЗКУСТВОТО ДА ПРЕПОДАВАМЕ В НОВАТА ЕПОХА НА ВОДОЛЕЯ“. Гости на събитието ще бъдат д-р Тимен Тимев, автор на книгите „Библия на Индивидуалния бог“ и „Убийството на боговете“, и д-р Константин Златев, автор на книгата „Духовното познание“. Книгите ще бъдат представени от акад. Атанас Панчев – директор на Издателска къща „Новата цивилизация“ и издател на в-к „Квантов преход“.

Поканват се всички желаещи да присъстват.

Вход свободен

Каталожен №618

Уважаеми читатели!

КВАНТОВ ПРЕХОД

- национален седмичник, е
правоприемник на в. „Родово имение“.
ОТИДЕТЕ В НАЙ-БЛИЗКАТА ПОЩА!

Има и редакционен абонамент на тел.: 02/962 16 85 или 02/962 16 86. Поради промяна в името на вестника и обема му предлагаме на читателите си с целогодишен абонамент книга от ИК „Новата цивилизация“ по избор.

За контакт: 02/962 16 85
или 02/962 16 86

E-mail: kvantov_prehod@dir.bg

На горепосочените телефони и e-mail обявете номера на своята квитанция за абонамент.

Книгата на инженера от Санкт Петербург и известен екстрасенс Анатолий Мартинов „Исповедаемый путь“ става библиографска рядкост веднага след излизането ѝ от печат. В нея става дума за парапсихология, биоенергетика, мястото на човека в света, неговата духовна еволюция, религия. Една от главите в книгата авторът започва така:

„Аз искам да изразя редица съображения по повод на съвременния възглед на християнската догма и личността на Христос“.

Торинската плащаница

СЪБИТИЯТА ОТ ДАЛЕЧНИЯ ПЕТЪК

„Кой е бил Христос и какво е той за нас? Това не е въпрос за една или друга теория на разума - това е въпрос на нашето религиозно възприятие, въпрос на реален факт. Ако Христос е Син Божи, Логос, то

за мене има надежда за вечно спасение и светът има смисъл. Ако Христос е обикновен човек, то светът е безсмислен и за мен няма религия на спасението. Догмите са факти и само като факти те са ценни“. Това мнение е изказано от знаменития руски философ Николай Бердяев. Той е поставил въпрос, на който аз ще се постарая да дам свой собствен отговор.

Историята на живота на Христос - съмнение, че такъв човек действително е живял, вече у никого няма - съдържа цяла поредица от моменти, които не са устройвали създателите на Евангелията. Това преди всичко се отнася до 13-те години на неговото пътешествие на Изток и факта на Възкресението. Ще припомня, че юношата Иисус се присъединява към сектата на есеите - последователи на Мойсей. Те живеели в пещери по брега на Мъртво море и водели аскетичен начин на живот. От тях Иисус приел великото посвещение в същността на езотерическите знания. Кумранските находки потвърдиха правилността на тази версия. По-късно, може би към двайсетгодишна възраст, Иисус се отправя с група единомишленици на дълго пътешествие

на Изток. Той пътувал пеша и изучил Персия, Индия, Хималаите, Тибет. Овладейл прекрасно йога, будизъм и тибетска медицина. Когато се върнал в Палестина, вече притежавал колосален обем от знания и изключителни способности. Спрямо нивото на закостенялата идеология на „фарисеите и книжниците“ в тогавашна Юдея, под предводителството на васала на Римската империя Ирод, той се възприемал като вестител на съвършено ново свежо учение. Освен това, от съвременна гледна точка, Иисус бил най-силният екстрасенс.

В Евангелията подробно са описани събитията, предшествващи разпятието, както и самото разпятие. По-нататък се наблюдава провал, причините за който са понятни, тъй като, първо, никой от евангелистите не е видял възкресението, второ, така, както се е случило - никак не е устройвало църковната догма, упорито обвързваща събитията в Йерусалим с библейските пророчества. Затова пък тези събития добросъвестно са описани от други летописци, които не само че не са били привърженици на Христос, но са били негови противници. Именно затова църквата обявява тези документи за апокрифни и не ги е включва в свода от свещени книги. Нещо повече - било унищожено всичко, което така или иначе не се е вписвало в църковната догма. А събитията от далечния петък се развили по следния начин.

След 3 часа следобед настъпва смъртта на един от тримата разпнати на Голгота - съществува мнение, че това е Иисус, притежаващ дълбоки познания по йога, който сам може да е предизвикал смъртта - за това било достатъчно да спре дишането си. Известният меценат от Йерусалим Йосиф Ариматейски, който се отнасял със съпричастие към Христос и неговото учение, измолил от Пилат разрешение да свали тялото на Иисус от кръста. За потвържде-

Катедралата „Свети
Йоан Кръстител“
в Торино, Италия,
където се намира
Торинската плащаница

ние на факта за смъртта бил изпратен лекарят, лекуващ самия Пилат - сириецът Ейшу. Изтъкнат медик и натуралист, Ейшу се причислявал към

най-талантливите хора на своето време - наричали го арабският Хипократ. На Голгота той заварил Исус вече мъртъв, но за всеки случай един от войниците пробил хълбока му с копие.

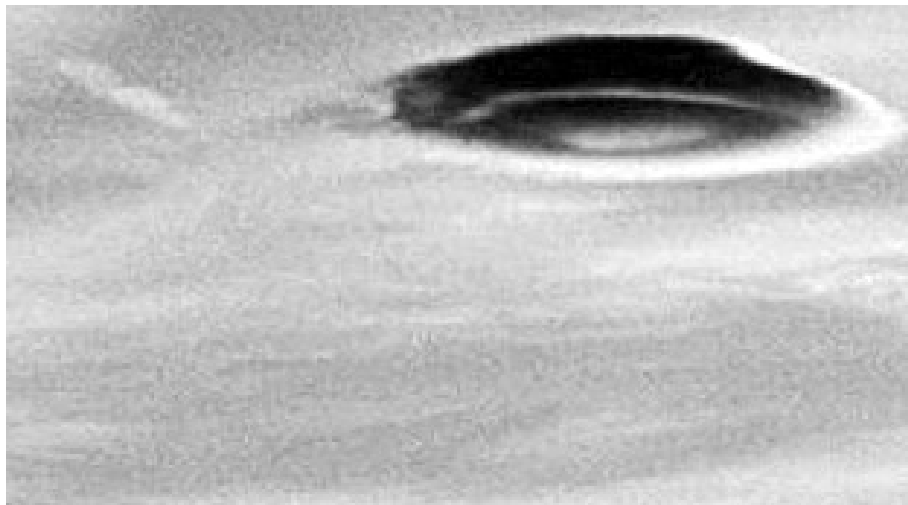
Тялото отначало било отнесено в градината на Йосиф и тук върху каменна плоча е загърнато в плащаница. Под брадата и на темето била завързана кърпа, на сгънатите ръце и крака - платнени превръзки. Тялото положили в гроб, който бил направен като ниша в скала. Цяла кохорта войници придърпали към покрива на гроба огромен камък. На гроба денонощно дежурела римска стража - римляните се бояли от фалшификация, тъй като било предсказано възкресението на Христос на третия ден. В нощта на възкресението повече от 200 човека дошли на мястото на погребението, очаквайки чудо, и техните очаквания се оправдали. 13 свидетели са оставили описания на възкресението на Христос. Най-значителните сред тях са на гърка Хормизий, биограф на управниците на Юдея, в това число и на Пилат Понтийски, както и вече упоменатият лекар Ейшу. Показанията на Хормизий са ценни с това, че в момента на възкресението на Христос той се намирал съвсем близо, съпровождайки един от помощниците на Пилат. Особено важно е да се отбележи, че Хормизий отначало бил силно настроен против Христос и както сам казва, смятал Христос за измамник. В нощта на възкресението той по собствена инициатива

се отправил към мястото, за да се убеди в това, че Исус никога няма да възкръсне и тялото му ще бъде предадено завинаги на земята. „Приближавайки към гроба, намирайки се на петдесет крачки от него - пише Хормизий - ние видяхме на слабата светлина на утринната зора стражата до гроба: двама седяха, останалите лежаха на земята до огъня. Беше много тихо. Ние вървахме бавно, изпревари ни стражата, отиваща да смени тези, които се намираха там от вечерта. Изведнъж стана много светло, ние не можахме веднага да разберем откъде е тази светлина, но скоро видяхме, че тя излиза от движещ се сияещ облак. Той се спусна над гроба и там, над земята се показа човек, сякаш целият от светлина. След това се раздаде удар от гръм, но не от небето, а от земята. От този страшен гръм намиращата се на мястото стража с ужас скочи, а след това падна... В този момент, вдясно от нас, по пътеката се спускаше една жена. Изведнъж тя започна да вика: „Отвори се! Отвори се! Отвори се!“ В този миг ни стана ясно, че огромният камък, лежащ като покрив на гроба, като че ли от само себе си се е повдигнал, откривайки гроба. Ние много се изплашихме. След известно време светлината изчезна и всичко стана такова, каквото е обичайно. Тогава ние се приближихме към нишата в скалата, но там вече го нямаше тялото на погребения в нея човек”.

Ейшу, по поръчение на Пилат, от вечерта срещу възкресението се намирал до гроба с пет свои помощници сирийци, които ви-

наги го съпътствали. Той бил свидетел и на погребението на Христос: в събота два пъти оглеждал гроба, а вечерта, по заповед на Пилат, се насочил насам и бил длъжен да прекара тук цялата нощ. Знаейки за пророчествата относно Христос, Ейшу и неговите помощници медици се интересували от това като естествоизпитатели, затова всичко, свързано с живота и смъртта му, изследвали старателно. В нощта преди възкресението те бодърствали поред. Вечерта помощниците на Ейшу легнали да спят, но малко преди възкресението се събудили и възобновили своите наблюдения за случващото се. „Всички ние - лекари, стража и останалите - пише Ейшу,- бяхме здрави, бодри и се чувствахме както обикновено. Нямахме никакви предчувствия. Ние изобщо не вярвахме, че умрелият може да възкръсне. Но той действително възкръсна и всички ние видяхме това със собствените си очи”.

Ако разгледаме описания факт от съвременна гледна точка, то може да се каже с увереност, че всички свидетели са видели класическо НЛО, напълно съответстващо на описанията, дадени в книгите на Джон А.

Кил и Жак Вале. Но да се върнем в Йерусалим. Когато на сутринта жените дошли да завършат погребалните обреди, те видели, че тялото е изчезнало. Мария Магдалена побързала да съобщи това на апостолите. Петър и Йоан се затичали към мястото на погребението. Какво намерили там? Плащаницата, превръзките и кърпата непокътнати, а тялото - изчезнало.

Разбира се, това чудо представлява за науката сложна задача, но не в по-малка степен в него се съдържа феноменът Плащаница. Да разгледаме историята по-подробно. Зад главния олтар на Торинската катедрала, в кралския параклис, се съхранява пожълтяла от времето платнена плащаница. Тя има 13,5 фута дължина и около 3,5 фута ширина. Когато в редки случаи тя се изважда от своя кристален калъф и се разгръща, върху нея се виждат две мъгливи изображения, образували върху платното златистокафяви петна. Едното от тях е изображение на предната страна на тялото на мъж, а другото - на задната страна. Всъщност двете изображения, положени глава към глава, са с разстояние между тях приблизително 6 дюйма. Те са достатъчно ясни, за да може да се различи, че това е изображение на добре сложен мъж на около 35 години, с коса до раменете, с мустаци и къса брада. Забелязва се също така, че той е бил умъртвен по ужасяващ начин: отначало, което е по-забележимо, той е бил подложен на бичуване - големи карминено червени петна покриват тези места, по които е текла кръв от пронизаните ръце и

крака. Неговият хълбок е прободен така, както това би направило копие. По целия му череп се виждат ручейи кръв, както от забиването на шипове. Дълбоко вълнуващият образ, който може да се види на снимка на плащаницата, се открива едва тогава, когато торинският фотограф сеньор Пиа, с разрешението на кардинала, получил възможността да снима плащаницата. Какво било неговото удивление и благоговееен страх, когато, проявявайки фотографската плака, той видял не това, което обичайно представлява негатива с неговото преобръщане на светлините и сенките в обратен ред, но ясно позитивно изображение, както го виждаме в действителност със съответстващото впечатление за дълбочина. Като човек сеньор Пиа бил дълбоко потресен - той не се съмнявал, че лицето, в което се вглеждал, с неговото царствено изражение на непобедимо търпение пред лицето на страданиято, било лицето на Христос, което той виждал така, както никой не е виждал в течение на 1800 години от времето на неговия земен живот (това се случва през 1898 г.) Като фотограф той веднага разбрал

смисъла на това, че позитивното изображение на самата плащаница по своята същност се явява фотографски негатив, съществуващ доста преди хората въобще да узнаят какво е това негатив. Това било осезаемо научно доказателство, изключващо всякакви измислици, в което се потвърждава, че плащаницата е дело на човешки ръце.

Известието за това откритие привлякло към плащаницата вниманието на специалисти експерти от различни страни - първият път през 20-те години, вторият - през 70-80-те години на XX век. Били издадени обширни отчети с многочислени фотографии. Към днешно време почти не са останали съмнения за истинността на изображението - това са потвърдили и заснетите холограми. Криминалисти, анализирайки снимките, намерили следи от всички изтезания, описани от евангелистите. Изследванията обаче въпреки това не могли да дадат отговор на въпроса: как е могло да възникне обемно негативно изображение? Съществуват няколко хипотези и аз ще се осмеля да изкажа своята. По всяка вероятност, ако си спомним впечатленията на очевидците на възкресението на Христос, с НЛО е било произведено фазово преобразуване на тялото на Христос в състояние, близко до плазмата, която е и опалила материята на плащаницата.

Фридрих Енгелс в края на живота си, в една своя статия отбелязва: „Най-новите Кападокийски открития ни задължават да изменим нашия миросглед относно някои отделни, но особено важни събития от световната история. И това, което по-рано изглеждаше достойно само за митологията, отсега трябва да привлича вниманието на историците. Новите документи, покоряващи скептиците със своята убедителност, говорят в полза на най-голямото от чудесата в историята - за възвръщането към живота на този, който е бил лишен от него на Голгота.”

Вченелинг Крион дава завършено обяснение как Хрониките Акаша на Човечеството взаимодействат с Гея. Обрисова в общи черти различията в енергиите между много древното минало, относителното минало и енергията, която се намира в изменение. Системата Акаша, се казва в него, се явява Гея и Човечеството. И всички ние имаме отношения с тази сложна и тайна система. Целта на Гея се състои в това, да поддържа човечеството, защото енергията, освобождавана от вибриращите нива, е основана на това, което върши човечеството, и фактически засяга и Вселената.

Гея е енергията, която има планетата Земя. Тя е разумна, съзнателна, има вроден интелект, интелектуално съзнание, което ни „познава“. Гея е в състояние да разговаря с нас и го прави по много различни начини. Като жизнената сила на планетата, тя включва всичко живо, включително и нещата, които ние мисли, че не са живи. В този смисъл Акаша е нещо огромно и велико. И то включва в своята система отношенията на Човека към Земята, сътрудничеството на Гея с духовния опит на човека. По същество всичко се върти около човека, даже и целта на планетата. Тази система проследява всичко, което се намира на Земята. **Всяка отделна Човешка душа, която пристига на това място, наречено Земя, внася уникална енергия, която фактически променя жизнената сила на Гея.** Така че, когато душата пристига, Гея създава запис за нея в Пещерата на Творението.

ПЕЩЕРАТА НА ТВОРЕНИЕТО

Дълбоко в земята има междуизмерна пещера, която никога няма да бъде намерена. Тя има триизмерни свойства, които я свързват със земната действителност, но тя също е и междуизмерна. Пещерата на Творението е единственият физически обект на планетата, който е размерен хибрид. Тоест, тя има триизмерни свойства, които бихме могли да видим и разберем, но тя никога не може да бъде намерена или забелязана. В пределите на това многоизмерно място се съдържат записи на това, кои сме ние.

РЕЗЕРВНА СИСТЕМА за резервиране

Когато пристигнем на планетата, това е първото място, което посещаваме, даже преди родовия канал. Когато напуснем планетата, това е последното място, което посещаваме, преди да си отидем у дома. Това място се явява хранилището на записите на човечеството - всички животи, които човечеството е живяло, и самата сърцевина на същността на душата, която е всеки от нас. Това са Хрониките Акаша.

Всяка душа в Пещерата на Творението е уникална, със свое духовно, енер-

22 АПРИЛ – ДЕНЯТ НА ЗЕМЯТА
Да покрием Майката-Земя
с енергийното одеяло
на чистите си помисли

И да влезем в живата

за резервиране

гийно име, частично име на Бога, и то е регистрирано в Пещерата на Творението метафорично, като лента с кристална структура, която помни вибрацията на нашата същност и на това, което сме били. Тази кристална структура помни вибрацията на това, което сме били, и ни очаква с целия ни потенциал. Докато живеем на планетата Земя, Гея и цялата система „знае“, че сме тук. После преминаваме

от другата страна на завесата. Когато си тръгваме, посещаваме пещерата отново и увеличаваме енергията на кристалната структура с всичко, което сме направили. Тогава напускаме Земята, но кристалната структура с нашата информация остава.

Когато се завръщаме на Земята и се каним да имаме друг живот и друго земно име, преди да стигнем до границите на родовия канал, друга лента с номер 2

се прибавя към кристалната структура. Така тя се развива и пещерата знае, че ще се завърнем и ще активизиране, ще събуждаме лентата всеки път, когато се завръщаме. Кристалната структура е за всяка душа, а не за всеки живот. За някои души има хиляди ленти. Има стари души, но не е задължително да осъзнават кои са. Пещерата на Творението прави запис за Гея, за това кой се намира тук и кой е бил тук. Това е физическата част. Тя е статична в триизмерността, но и динамична в мулти-D, тоест никога не е имало кристали, които са били добавяни или отнети в триизмерността. Това означава, че има кристална структура за всеки потенциален Човек, който ще живее някога на планетата Земя. **Пещерата е предразположена по квантов начин да бъде цялостна във всеки момент. Квантовата енергия има работа с потенциалите, а не с емпиричните, абсолютни, признаци.** Ето защо, когато нещата на планетата се променят, пещерата се променя квантово, а не физически. Кристалното количество структури не се променя. Това е абсолютно квантово явление. Пещерата винаги е цялостна и е отпечатана навсякъде. Винаги в нея е цялото човечество. Тя е свързана с миналото, настоящето и бъдещето. Чрез нея ние взаимодействаме с тези, които още не са тук, тъй като енергиите на душите взаимодействат една с друга в пределите на кристалите. Така времето на нашето пребиваване променя енергията на пещерата, а също и Гея. Независимо от това какво правим на планетата, каква вибрационна енергия създаваме, тя попълва тези кристални вещества. Записът с тази жизнена енергия и съпровождащата я вибрация в пределите на този кристал, остават завинаги.

Когато умираме, отиваме с радост и памет на тридневна земна разходка в пещерата. Така, както се прибираме у дома. Няма никакъв страх от смъртта, тъй като, въпреки че може да има временно замъгляване, при междуизмерното съединяване ние помним чувството на радост, защото **смъртта на Човека е преход на енергията, а не нейното изчезване.** Няма никакъв „край“, а по-скоро пътуване към енергията, която ние си спомняме в момента, когато направим своето последно дихание. Отивайки в Пещерата на Творението, всичко, което сме били, и порталите, които сме създали, преминават в нейната кристална структура на душата. От този момент нататък енергията ни става част от земното съзнание в света на живата сила.

ДНК - ЛИЧНАТА ХРОНИКА АКАША

В другия живот си вземаме старите записи и отиваме в следващата област на учението - Акаша вътре в нашата ДНК. Нашата лична Хроника Акаша, която съдържа целия ни живот, всичко, което сме правили някога, се намира във нашата ДНК, защото Хрониките Акаша пребивават във всяка двойна спирала по многомерен начин и са представени чрез милиарди хи-

мични елементи в 90%-та ДНК, която науката смята за излишна.

Красотата на системата е в това, че Висшия Аз е един и същ и представлява сърцевинната енергия на душата. И не е нужно всеки път да изучаваме едно и също нещо, то се намира в нашата ДНК. Не е необходим дълъг курс на обучение, за да знаем повече, тъй като **всеки път ние само се събуждаме, след като изразим намерение, за това, което вече знаем.** По този начин притежаваме и мъдростта на древните си предци в нашата ДНК.

В някакъв смисъл много животни имат също души, но те не се намират в Пещерата на Творението, нямат система за планетарна промяна, т.е. увеличаващо се със свободата на избора съзнание. Човекът е единственото същество на Земята, което може да направи това, защото притежава божественост в ДНК. Тя е внедрена там с любов приблизително преди 100 000 години от друга звездна система. Получавайки своите духовни семена от Плеядианците, ние се намираме в квантово състояние с тях. И в информацията за Акаша има начин да се общува с проектите на нашите стволони клетки, то е в пределите на същата тази структура на двойната спирала, която съдържа секция със закодирани протеини, нашите гени. **Затова нашата ДНК е много по-голяма система от всяка медицинска сила.** Това е междуизмерна система, която има способност да се променя по всяко време. Това обяснява спонтанното изцеление на хора, които вземат енергията си от минал живот, в който изобщо не са имали болести. Избяват се и от най-отровните болести, изведнъж се оказват чисти, без следа от болестта. Това е чудо отвътре.

ТРЕТАТА КРИСТАЛНА РЕШЕТКА

Третата от четирите Кристални решетки е на целесъобразността. Точно тя се активира днес, както никога преди. Това е езотерична решетка, духовна по природата. Тя пази информацията на жизнената сила. Това е подобно на Пещерата на Творението съхраняване на информация по отношение на целта на кристалната структура. Тя е Енергията на нашия принос, който влиза в пещерата, става част от Земята и остава там. Тази Кристалната Решетка лежи по-високо от земята, от нейната външна страна, не се вижда, но е там. Тя също съдържа отпечатък на нашата енергия, но е с определено местоположение. Затова, когато отидем на определени места, можем да почувстваме, че разумът на Гея разговаря с нас, усеща-

ме сливане на енергиите, както се усеща компанията на дърветата в гората.

Но пък е **трудно да се изчисти Земята, заради всичко, което се е случило там,** заради това че Кристалната решетка съдържа всичко, което някога се е случило в определено място за съхранение на човешката енергийна мрежа. Заради това, че тя лежи на Гея като одеяло от енергията на човешкото съзнание. Именно затова на определени места на планетата, където не е станало нищо съществено, е ясно и чисто и там медитираме по-добре. Затова и повечето ченълери през последните 25-30 години дойдоха от древната земя, където не е имало големи войни, много са от западните части на САЩ.

От всичко това следва, че **има три места, където нашата човешка енергия съществува по едно и също време.** В Пещерата на Творението, която допълва опита ни, учи ни на това, кои сме ние, защо идваме и си отиваме. Второто място е ДНК - информацията и енергията, която се съхранява в двойната спирала. Всичко, което трябва да направим е да открием този духовен съсъд с намерение да си спомним и да получим мъдрост от древните. Тогава той ни напомня, че сме нашите собствени предци. И третото място е духовната Кристална решетка, която лежи на повърхността на планетата, която помни всичко, което правят хората и къде го правят. Точно тя сега се оживява, тъй като приближаваме 2012 година, тя става в голяма степен квантова по отношение на това, каквото ние правим в режима на реалното време. Така енергията на човечеството влияе на вибрационното ниво на планетата във фактическо време, вместо Земята да чака да получи енергия, след като преминем към Пещерата на Творението. Точно това създава чувство, че времето върви много бързо.

Затова първото нещо, което правили предците ни при духовните си церемонии, било да почитат своите деди, знаели са интуитивно, че те са все още с тях. Преди да вземат някакво решение също, се обръщали към тях за съвет, молели ги за мъдрост. **Знаели как да разчетат Акаша, разбирайки, че кръгът на живота съдържа достъпна информация и че тя е в тях.** Те познавали Гея и гледали на Земята като на свой партньор в жизнената сила, в живота на душите им. Това е съхранено в човешката ДНК, която е част от системата на Гея, затова е и жива резервна система за резервиране. Особено, когато приемем нейната покана за сътрудничество и обучение. Тогава ще научим, че сме много важни и скъпоценни Майстори, които трябва да са радостни и влюбени в себе си.

Проектант на символа на вестника художник-хералдик Христо Танев

Издател: акад. Атанас Панчев

Главен редактор
Алексия Тодорова

Редакционен колектив:
Рени Радева
Лиана Ферили
Цветан Андреев

Автор на главата
на вестника: Галина Ферили

Адрес на редакцията:
1172 София
жк «Дианабад»
ул. «Никола Габровски» №1
Хотел «Диана-1», ет. 6, ап. 62

Тел.: (02) 962 16 85;
(02) 962 16 86;
(02) 962 16 87;
e-mail: kvantov_prehod@dir.bg
ISSN 1312-7063

Издателска къща
«Новата цивилизация»
ЕООД, София

Уникредит Булбанк
IBAN:
BG04UNCR96601031647309
BIC KOD: UNCRBGSF

Отдел Разпространение
и абонамент: 0888 69 33 59
Атанас Ралчев Панчев
(за пощенски услуги)

Уведомяваме читателите, че за непоръчани статии и материали хонорари не се изплащат.

Ако „XXX талера са фунт чисто сребро”^{*2}, тогава фунт от чисто сребро е XXX талера и схващането „талер” чрез този надпис просто става единица тегло, запазена за среброто, точно както в Англия специална единица за тегло се използва за някои стоки (Например диамантът се измерва в карати. В Нюшател „мярката” за ябълките и картофите съдържа 20 литра, а „марката” за зърно - 16 литра).

Но ако фунт от чисто сребро е тридесет талера и ако надписът и теорията за талерите го подкрепя, то монетата е идентична с някакво тегло сребро; как среброто може да се демонетизира? Как една тридесета част от фунт сребро да бъде отделено от талера? Възможно ли е от една концепция да правим две, а именно, „сребро” и „талер”? Преди 1872г. XXX талера са били един фунт сребро, но след тази дата това не е продължило. Ако това изявление е възможно (а това е факт), първото изявление никога не може да бъде вярно, а надписът върху монетите, представян ни като една концепция, е неверен; **винаги трябва да има две концепции - за талера и за материала, от който е направен талера.** Само теглото на един талер е равно на една тридесета от фунт чисто сребро, а един фунт сребро е необходим за направата на тридесет талера, точно както един фунт желязо е необходимо за направата на конска подкова. Талерът вече не е някакво количество сребро, както къщата не е купчина тухли или чифт обувки не са ярд кожа. Талерът е продукт, изработен от германския монетен двор и съвсем различен от среброто. И въпреки неговия надпис той струва колкото преди, толкова и след демонетизацията на среброто.

Надписът прави талера и неговия материал една и съща концепция; демонетизацията на среброто доказва две концепции за талера. Отхвърлянето на правото за свободно сечене на пари от сребро направи талера прозрачен, така че чрез среброто виждаме вътрешната му природа. Трябваше да вярваме, че талерът е просто сребро, но сега сме принудени да признаем, че той е и пари. Ние отричахме на талера душа, докато, при смъртта му, душата остави тялото му пред очите ни. Допреди отхвърлянето на правото за свободно сечене на пари поданиците на Прусия са виждали само сребро; сега за пръв път им се разкри в съединяването на среброто и законите на държавата **съществуването на особен произведен продукт, а именно, парите.**

Преди затварянето на монетните дворове за сребро, обяснението за парите, давано от теоретичите, и монометалистите, и биметалистите, минаваше без противоречие; но демонетизацията на среброто показа, че макар монетите да са ударени от металните слитъци, металните слитъци не стават монети поради тази причина.

„Монетите са слитъци от метал, чието тегло и изработка са удостоверени от щампата” - Шевалие, „Парите”, с. 39; „Нашата германска марка е просто названието на 1/1395 от фунт злато” - Ото Арндт. Никой не знае, че свободното сечене на монети от сребро, което, разбира се, на практика превръща монетата в слитък метал и слитъкът метал в монета, е законът, а законът се прави от държавата и е зависим от волята на законодателите. Никой не знае, че **талерът бе произведена сто-**

ка, продукт на законодателството, а **среброто - произволно избрана суровина за талера.** Законът направи талера; законът го премахна; и това, което тук е заявено за талера, разбира се, важи и за неговия наследник немската марка. Правото за свободно сечене на монети от злато, което на практика днес идентифицира монетите със златото, е работа на законодателите. Средството, което извика това право в битието, може да го изхвърли. Правото може да бъде оспорено по всяко време, ако преобладава мнението, че мнозина, които са били облагодетелствувани от приемането на златния стандарт, не могат да устоят на опита за критика. Но ако това се случи, ако монетните дворове се затворят за златото - и признаването на банкнотите на Райхсбанк за законно платежно средство е първа стъпка в тази посока - тогава какво ще бъде отношението между златото и неговите монети? Просто, подобно на медта, среброто, никела и хартията, то е използвано за производство на пари; може да се каже, отношението, което се получава между камъка и къщата, кожата и обувките, желязото и плуга. Всички черти на идентичност между парите и материала на парите биха изчезнали и разграничаването между златото и марката би била

Как се разкрива природата на парите

видима, както различието между среброто и талера или между шапките и сламата.^{*3}

Затова трябва да направим рязко разграничаване между парите и тяхната суровина, между германската марка и златото. Парите и техният материал не могат никога да се разглеждат като едно и също, между тях лежи закон, който днес обединява, но утре може да ги раздели. Тази разлика между парите и тяхната суровина е съществувала винаги. Тя е съществувала в скрита форма при свободното сечене на монети от сребро и тя съществува **в скрита форма при златния стандарт.** Но разликата се е разкрила за всекики с отхвърлянето, законното произволно отхвърляне на правото за свободно сечене на монети от сребро. Разликата е еднакво видима и днес за онези, които са се научили от историята на среброто, че привилегията да бъде пари не е вътрешно присъща на никой метал, а може да бъде прехвърлена от закона от един материал на друг.

Но какво мислят нашите законодатели, когато се повдига въпрос за паричната единица; когато например те поемат германската марка и се питат какво е тя? Съзнават ли те, че германската марка никога не е законно дефинирана, че никоя от текущите парични теории не е съвместима с немския паричен стандарт; че **обявяването на германската банкнота за законно платежно средство лишава ортодоксалната теория за златния стандарт от последната ѝ опора;** че надписът върху нашите банкноти е станал безсмислица?

„Райхсбанк обещава да плаща на преносителя 100 марки по германския стандарт” - в това ни уверява надписът и паричната теория, обявила, че банкнотата може да циркулира само поради обещанието за плащане. Но надписът неявно се унищожава от заявлението, че са-

мите банкноти са редовно платежно средство. Банкнотите продължават да циркулират все още. Как е възможно това? Например германският селянин, някога доволен да продаде кравата си за 1000 сребърни марки, които, ако се претопят, биха дали само 400 марки от стойността на среброто, сега желае да даде своя най-добър кон срещу банкнота, на която от материална и теоретична гледна точка, той трябва да гледа като на хартиен отпадък!

Надписът върху банкнотите би трябвало да бъде в хармония с фактите. Върху банкнотите, както и върху златните и сребърните монети би трябвало да е написано просто 10-20-100 марки. Останалото от надписа, особено думата „плаща”, би трябвало да се унищожи. Тази дума е използвана с обещанията за плащане (обещаващи банкноти, менителни полици и прочие); а банкнотите не са обещания за плащане. С обещанията за плащане, особено онези на държавата, носителят получава лихва; за банкнотата е вярно обратното, изтеглящият пари, т.е. държавата, получава лихва. (От издадените сега банкноти от 10 милиарда марки държавата извлича 500 милиона марки лихва годишно.)

Теглещият или издаващият банкнотите, държавата, в действителност е кредиторът, а държателят на банкнотите е длъжникът. „Райхсбанкната обещава да заплати на държателя...” трябва да се замени с „Това са 100 марки”.

Законодателството и псевдонаучната теория,

тъй пълни с противоречия, трябва да бъдат изметени надалече.

Сега ние питаме какви сили движат издаващия една банкнота, получаващия лихва кредитор, и държателя, плащащия лихва длъжник? Без съмнение чудото се дължи на факта, че банкнотата има привилегията да бъде пари. Затова трябва по-отблизо да изследваме природата на тази привилегия.

^{*1} Монетата стана законно удостоверено тегло, с което всеки би могъл да сверява теглилките на дюкяндржията. Броят на монетите в купчина от тях би могъл да се определи чрез претегляне и обратното, теглото на даден брой монети в купчина от тях би могло да се определи чрез изчисляване.

^{*2} „NNN ein Pfund Fein” е надписът на стария пруски талер.

^{*3} Днес теорията за златния стандарт е в таква обръкване, че то би било трудно да се формулира с думи. По време на дискусиите, които предшестваха възприемането на златния стандарт в Германия, милионната теория в нейната най-сурова форма все още е в сила. „Стойността на парите е стойността, която дават самите те”, е казал Бамбергер; „самото злато се налага като пари по силата на неговите свойства като метал”.

Как можем да помирим с това твърдение факта, че няколко години по-късно в Германия се появи „Дружество за защита на германския златен стандарт”? Не се ли вече налага самото злато като пари по силата на свойствата му на метал? А как започнаха да говорят за „германски” златен стандарт? Ако, както прокламира теорията, германската марка е само известно тегло злато, то не е повече немско, отколкото френско, руско или японско. Или мината или тигелът произвеждат „немско” злато и как това злато се различава химически от другото злато? Названието на това дружество, подобно на позива, който публикува, съдържа почти толкова противоречия, колкото и думи.

Съществуват много погрешни разбирания, свързани с идеята за божественост. Вселените са пълни с разумни същества, които във времето са еволюирали и са развивали най-различни способности и функции, за да обслужват нуждите си и да се изразяват съзидателно. Важното в съществуването и съзнанието е съзидателността, а тя приема много форми.

Преди цяла вечност Земята била само една мисъл в съзнанието на велики същества, които си били поставили за задача да създадат нови форми на съществуване. Много от тези същества са повлияли създаването на тази вселена и вие сте им дали названието Бог. Всъщност това били **извънземни енергии-носители на светлина**, откъснати от Първосъздателя. Ние рядко използваме думата Бог с главно Б. Ако използваме тази дума, то имаме предвид същността, която познаваме като **Първосъздател**. Първосъздателят в своето собствено израстване чрез любов, надарил всички неща със съзнание. Всички неща са Първосъздателят по време на пътуването на Първосъздателя.

Ние самите, Плеядианците, сме продължение на Първосъздателя - винаги събираме информация, участваме в различни приключения и правим всичко, за да стане животът ни по-интересен и изпълнен с предизвикателства, така че да можем да подхранваме Първосъздателя. Подхранвайки Първосъздателя с нашите планове и начинания, ние го изпълваме с по-голяма енергия, която да предаде на новите си създания.

Ние никога не сме се доближавали до същността Първосъздател. Дори тези от нас, които имат най-високата светлинна вибрация, не притежават на този етап от нашата еволюция способността да бъдат в досег с Първосъздателя. Ние не сме достатъчно подготвени да се справим със силата на това излъчване. Нашето желание е в някакъв момент от еволюцията ни да видим и може би да се следем с Първосъздателя за известно време. Знаем, че това е възможно, затова се стремим към него.

Еволюцията на съзнанието и способността да се съхранява информация са нещата, които позволяват да се влезе в досег с Първосъздателя. Много хора

на Земята са почувствали, че са се слели с Бог. Те може би са се слели с една част от Първосъздателя, която най-точно е отговаряла на тяхната вибрация по онова време. Цялостната вибрация на Първосъздателя би унищожила физическия носител на секундата, тъй като той не може да побере толкова много информация. Тези, които представят вашите „Богове“, са само една минимална част от Първосъздателя.

Дори Първосъздателят е само част от нещо по-голямо. Той непрекъснато установява, че е рожба на някакво друго създание и че постоянно е в процес на себеоткриване и осъзнаване. Спомнете си, че всяко нещо носи съзнание и съзнанието никога не е било създавано, то просто е било. **Съзнанието е познание и вашето по-**

мат времето по начин, различен от вашия. Има други, които не живеят във времевата структура, която вие познавате. Това, което за вас е една година, за други може би е просто малка част от деня. Ако наистина започнете да схващате това, ще можете да разберете защо тази планета наглед е била оставена на собствения си произвол през последните няколко хиляди години. Сега отново започва да ври и кипи дейност от небесата и вие ще преживеете внасянето на голямо количество нови знания във вашите парадигми и във вашите системи от вярвания. На тази планета предстои културен шок - една голяма изненада.

Вие сте дошли тук в това време с определена цел: **боговете-създатели, които промениха човешкия вид, се завръщат.**

вярна представа за тези същества. Всички богове дошли тук, за да се учат и да подпомогнат собственото си развитие чрез работата с творчеството, съзнанието и енергията. **Някои постигнаха големи успехи и овладели своите уроци, докато други направили доста фатални грешки.**

Кои били тези богове от древността? Те били същества, които могли да променят действителността и да управляват, така че духовете на природата да се подчиняват на волята им. Хората по традиция наричали Бог съществата, които могат да правят това, което човешката раса не може.

Тези същества се появявали в културите на много древни общности и били изобразявани като **крилати създания или като светлинни кръгове**. Светът е

Храната за някои същества е съзнанието. Всяка храна съдържа съзнание на някакъв етап от своето развитие, независимо от това дали я пържите, варите или я берете от градината; вие я поглъщате, за да се зареждате с енергия. **Вашите чувства са храна за други.** Когато ви контролират, така че да създавате опустошение и безумие, вие образувате една вибрационна честота, която поддържа съществуването на тези други, защото по този начин те се зареждат с енергия.

Но има такива, които живеят от вибрациите на любовта и тази група би желала да върне любовта като храна на тази планета. Те биха желали да включат тази вселена на честотата на любовта, за да може тя да излезе и да посява нови светове.

Когато човешките същества живеели във формата, която по право им се полага, и могли да разбират различни действителности, те имали способността да съществуват в много измерения, да бъдат едно цяло и равни с боговете. Вие започвате да събуждате тази самоличност вътре в себе си.

Боговете окупирани тази действителност. Както тези, които окупират предприятия в днешно време, превземат дадена фирма, защото тя може би има големи пенсионни фондове, точно така фондовете на Земята били огромни, когато се появили тези **богове-окупатори**. За да ви накарат да вярвате, че те са Богове с главно Б,

те променили генетичното ви устройство.

Тогава **Семейството на светлината било прогонено** от тази планета и екипът на мрака, който се хранел с невежество, поел властта. Вашите тела носят страха и спомена от борбата за знанието, което тези богове представлявали и отнели от вас. **Боговете, които направили това, са великолепни космически същества.** Те могат да извършват най-различни манипулации и да работят по много начини с действителността. Хората, в своето невежество, започнали да наричат тези космически същества **Бог с главно Б**.

Контакт с плеядианците: Барбара МАРЧИНЯК

Кн. „Вестителите на зората“, 1992 г.

КОИ СА ВАШИТЕ БОГОВЕ

Боговете-създатели и Семейството на светлината

знание е най-близката ви точка до Първосъздателя. Когато вярвате в това, което знаете, вие активирате Бог в себе си.

Сега планетата започва да разбира в широк мащаб колко голям е светът в действителност и кой кой е в световната игра: и не само кой кой е в световната игра, но и кой кой е в космическата игра.

Точно както вие на Земята имате йерархии, които можете да усещате или да не усещате, и

В космоса съществуват йерархии.

Може да живеете на някакво място и да не знаете за съществуването на дадена йерархия. Може да си обработвате земята, да си плащате данъците, да решите да не гласувате и просто да не подозирате, че съществува някаква бюрократична политическа система, която действа на тази вселена.

Важно е да разберете, че **бюрокрациите или йерархиите съществуват** и че тези организации възприе-

Някои от тях вече са тук.

Тази планета е посещавана многократно и много различни форми на човешки същества са посявани тук след най-различни експерименти. Съществуват много фактори, които са повлияли хода на историята на Земята. На тази планета е имало цивилизации, които са съществували милиони години. Те са се появили, после са изчезнали и не са оставили никаква следа. Тези цивилизации, всяка една от тях, са повлияни от тези, които вие наричате Бог.

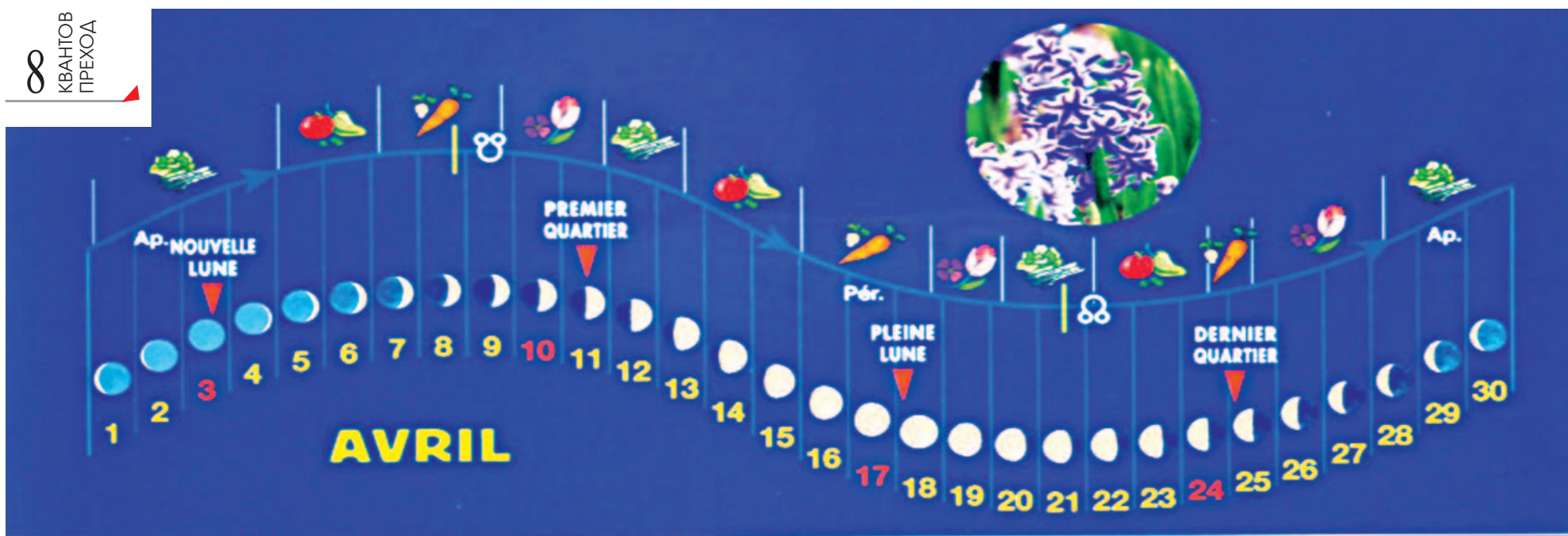
Вашата история е била повлияна от доста светлинни същества, наречени от вас Бог. В Библията много от тези същества са съчетани в едно-единствено същество, а те в никакъв случай не са били едно същество, а съчетание от **изключително силни извънземни светлинни енергии**. Те били наистина гигантски енергии според нашите мащаби и не е трудно да се разбере защо са ги възпявали и обожествявали.

На Земята няма литература, която да ви създава

пълнен със знаци, белези и артефакти, показващи кои са били вашите богове. Но тези, които искали да манипулират хората, измислили свои версии, за да изградят една нова парадигма, която да ви контролира. Казвали ви, че тези същества действително са богове и ви учели да ги боготворите, да им се подчинявате и да ги обожавате. Сега предстои тази парадигма да се промени драстично. Истината ще излезе наяве, истината, която изцяло ще промени начина, по който гледате на света. Тежко на тези, които не желаят да видят. Ехото от шока ще залее света.

Боговете-създатели, които управляват тази планета, могат да приемат физическа форма, макар че основно съществуват в други измерения. Те **държат Земята в определена вибрационна честота, докато създават болезнени чувства, за да се хранят.** Има същества, които почитат живота над всичко останало, и същества, които не почитат живота и не разбират своята връзка с него.

Съзнанието се храни със съзнание. За вас е трудно да схванете тази идея, защото вие се храните с храна.

Димитър СТОЯНОВ, Бачково

Този месец сп. „Усури” представя

Нейно ИНДИГОВО ВЕЛИЧЕСТВО

В миналия живот е била кралица Виктория, доверяват ни от свитата ѝ и наистина в този момент се пренасяме някъде из градините на славния Бъкингам. Край нас са се ширнали поля, разцъфнали са градини, а усмихнати мъже и жени се надпреварват да предлагат своите услуги на Нейно величество. Кралицата обаче събира някак в странна плетеница ръце пред гърди и... магията тутакси се разпръсква. Пак сме в „Академия Юнити” – мястото, което сме избрали за снимки на нашата корица.

Само с една усмивка обаче Мира превръща цялото това пространство отново в градина. Окръжена от хората, които обича, тя не спира да им дава най-простичкото нещо на света – своята обич. Така им подарила и една конфигурация от пръсти, която според нея лекува. Възрастните я открили в книга, описваща древни мантри. Няма обяснение как Мира я е научила, но ѝ вярват! А това е най-красивият начин да отвърнеш на нечия обич.

В новия ни брой има много начини да обичаме. И всичките те се отличават с простотата си. Няма значение дали лекуваш, въпреки че си само на 6, или рисуваш, когато си на пет пъти по толкова... Но да обединим всичките тези начини е важно, защото така се ражда способността ни да превръщаме и чуждите сърца в градини.

Направете го!

В новия брой ще прочетете за:

- Механизма на Омни лечението
- Децата-цветя, които растат във валдорфската детска градина
- Урбан мантрите на *Nasimo*
- Култът към мощи по българските земи

Предлагаме ви още:

- Меню с повишена алергенна чистота
- Протеинов пътеводител за вегани и вегетарианци
- Храни, богати на магнезий
- Химията на добрия сън

Месец АПРИЛ 2011 - II

Дата ден	Лунен ден	Компост	Луна вид	Зодиак. Съзвездие	Импулс растен.	Дейности в градината Бележки
16 С	14	К	Н	ДЕВА	Земя	Слънце в Риби. Низходяща Луна Прехвърляме компост. Работа в лехите с кореноплодни.
17 Н	15	К	Н	♏	корен	На 17 не се работи Най-добрият ден за наторяване на кореноплодни
18 Пн	16	К	Н	1,00		
19 В	17		Н	ВЕЗНИ	Светлина	Слънце в Овен. Пикираме и садим летни цветя след обяд
20 Ср	18		Н	6.00	ЦВЯТ	
21 Ч	18		Н	СКОРПИОН	Вода	Садим нови марули. Работим в лехите с листни зеленчуци. Край на садене - 13 ч.
22 П	19		В	10.00	Лист	На 22 не се работи
23 С	20		В	СТРЕЛЕЦ	Топлина	Не се работи. Използваме деня за заравяне в земята рогата с кварц. Не се работи целия ден.
24 Н	21		В	18.00	Плод	Не се работи - Великден.
25 Пн	22	К	В	КОЗИРОГ	Земя	Не се работи
26 В	23	К	В	24.00	корен	Прехвърляме компоста. Сеем нови репички и червено цвекло
27 Ср	24	К	В	ВОДОЛЕЙ	Светлина	Довършваме грижите за компоста. Работим в цветните лехи.
28 Ч	25	К	В	3,00	ЦВЯТ	Грижи за алдъзите
29 П	26		В	РИБИ	Вода	Много добри дни за листните зеленчуци. Успешно сеем семената на зелето.
30 С	27		В		Лист	